



Nieuwsbrief familie Bijkerk



Kerstgroet 2016

Winter nr. 22/ 2016

Beste nieuwsbrieflezer,

Wat God Zich voorneemt, doet Hij ook. Daarvan kan je verzekerd zijn. Er zijn tal van voorbeelden voorhanden. In oude dagen was de komst van de beloofde Messias daarvan een niet in-het-oog-vallend voorbeeld. Hij werd door weinigen verwacht, maar velen zijn door Hem gezegend. Dankzij Gods voorname. De menigte van aanbidders groeit uit tot op heden en is ontelbaar. Bent u daarbij?

Familie Bijkerk, Suriname

Inburgering

Mark, Daan en Stefan hebben inmiddels een druk weekprogramma. School als eerste en daarnaast muziek, voetbaltraining, verjaardagsfeestjes en afspraken met vrienden. In ons geval is dit een bewijs van inburgering. Dat heeft voor sommige van de kinderen best lang geduurd, maar zo'n grote overstap heeft echt tijd nodig, veel tijd. We zijn zo blij dat we niet binnen vijf jaar teruggekeerd zijn naar Nederland. Dan hadden ze nooit het gevoel van tevredenheid, aanvaarding en acceptatie gehad. Het lijkt ons goed om als kind fijne herinneringen mee te dragen, waar je ook hebt gewoond.



Onze jongste, Elise, is alweer zeven jaar. Van de baby die vrijwel altijd lachte, is ze ontwikkeld tot een blij schoolkind. Ze vindt haar weg prima tussen alle andere nationaliteiten. Spaans en Portugees zijn lastige talen, maar Engels en natuurlijk Nederlands lukt prima. Niet dat de eerste twee leervakken op school zijn, maar er zijn wel veel Spaans sprekenden in Suriname.

In dit nummer:

- Kerstgroet 2016
- Inburgering
- MAF-update
- Bidden voor kinderen en scholen
- Gevangeniswerk
- Cursus 'Omgaan met beproevingen'
- Eindejaarsactie

Postadres:

Fam. A.L. Bijkerk
p/a MAF-Suriname
P.O. box 2031
PARAMARIBO, Suriname
fam.bijkerk@gmail.com
Telefoon 06 37 118 118
(binnenlands tarief)

Verjaardagen:

18 jan **Jacoline**
9 mrt Andy
25 apr Daan (2002)
23 mei Mark (1999)
11 juli Stefan (2008)

Gezocht: **Woonruimte**
tijdens het verlof van de familie Bijkerk, eind mei tot en met eind juli 2017. Mail naar info@szos.nl of 0345 633989





Maf-update

"En gij kinderen van Sion, verheugt u en zijt blijde in de HEERE uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid" (Joël 2:23a)

Dit vers over de beloofde Messias staat middenin een bijbelgedeelte dat grote betekenis heeft gekregen bij MAF-Suriname. De komst van de Heere Jezus Christus wordt hier beloofd. Hij is gekomen en heeft tijdelijke en eeuwige zegeningen verdiend om uit te delen onder de mensen.

MAF-Suriname ging door een periode van beproevingen. Daarover hebt u de vorige keer kunnen lezen. Te midden van alle onrecht bleef de Heere aandringen dat we op Hem moesten wachten. Vooral de woorden uit Joël 2: 12-27 waren van grote betekenis in die tijd: in het dal van de beproeving wachten op God en Gods uitredding.

Op 7 september 2016 riepen we een vasten- en bededag uit, waarop we ons als MAF-medewerkers, met de gezinnen, verootmoedigden voor de Heere onze God. Een dag om nooit te vergeten. Die dag markeerde

een totale ommekeer in de situatie. Tweeënhalve maand hadden we aan de grond gestaan: we konden niet vliegen, we konden niet dienen. Dat bracht tongen los. Maar de Getrouwe sprak: *"En de HEERE zal antwoorden en tot Zijn volk zeggen: Zie ik zend ulieden het koren en den most en de olie, dat gij daarvan verzadigd zult worden; en Ik zal u niet meer overgeven tot een smaadheid onder de heidenen."* (vs.19).

Wat heeft God dat waargemaakt! In september vlogen we alweer 53 uur, in oktober 113 en in november ruim 150 uur, terwijl we in de jaren daarvoor gemiddeld 110 uur per maand vlogen!

Vol verwondering en enorm dankbaar zien we de vervulling van Joel 2: 26 *".. en prijzen de Naam des Heeren uws Gods, Die wonderlijk bij u gehandeld heeft; en mijn volk zal niet beschaamd worden tot in eeuwigheid."*



Bidden voor kinderen en scholen

In oktober leende ik een boek uit de bibliotheek van de kerk. De titel sprak me aan. Het ging erover dat elk kind een bidden-de moeder nodig heeft. Vanaf bladzijde één werd ik geraakt door de boodschap. Het werd uiteindelijk een overtuiging om te delen met anderen.

Begin november ben ik, samen met één van de andere MAF-vrouwen, Johanna Portillo, begonnen met 'Moms in prayer' ofwel 'Moeders in gebed'. Dit is een wereldwijde organisatie die in 140 landen wekelijks moeders samenbrengt om voor hun kinderen en de school te bidden. Veel moeders voelen zich alleen in de opvoeding en de gebeden van andere moeders voor hen en hun kinderen voelt

heel steunend. Het is de visie van de organisatie dat elke school in de hele wereld bedekt wordt met gebed.

Er zijn veel getuigenissen dat de Heere gebeden heeft beantwoord door kinderen en leerkrachten en zelfs scholen te veranderen.

De komende maanden hoop ik deze visie meer bekendheid te geven via kerken en Bijbelstudiegroepen.

Juist als moeders op de knieën gaan voor kinderen en scholen kan -ondanks de economisch verslechterde omstandigheden in het land- er toch een geestelijke herleving plaatsvinden en wordt een nieuwe generatie gezegend. Alle opwekkingsgeschiedenissen bewijzen de

kracht van gebed en de invloed ervan op de samenleving. Bidden is gehoorzamen aan Gods opdracht met Zijn belofte van verhoring, op Zijn manier.

*"Hef uw handen tot Hem op voor de ziel uwer kinderen."
Klaagliederen 2:19m*



Gevangeniswerk

Onthouden is niet één van mijn sterkste kanten. Dat weten inmiddels de meesten. Het kostte mij pasgeleden bijna mijn 'baan' in de gevangenis, de mogelijkheid om vrouwen hun verhaal te laten doen en hen Bijbels onderwijs te geven. Een van de PA (pententaire amtenaren) had mij gezegd om de boodschappen die in glas zijn verpakt thuis over te schenken in een zakje of bakje. En ik had beloofd dit te doen. Zij zijn tenslotte het gezag waaronder ik werk en waaraan ik me onderwerp. De week erop kom ik gewoon met boodschappen in glas de gevangenis binnen. Daar tref

ik dezelfde PA. Ze werd natuurlijk erg boos, omdat het leek alsof ik de regels aan m'n 'laars lapte'. Bovendien wordt er, meer dan gemiddeld, op me gelet, omdat ik een andere nationaliteit heb. Voortaan beter opletten...

Eén van de jongeren in Santa Boma krijgt binnenkort haar vrijheid terug. Ze is begin de twintig en heeft jaren vastgezet. Ze kwam als puber en is nu een volwassen vrouw. Al die tijd heeft ze haar familie niet gezien. Waarschijnlijk omdat zij zich schamen voor de misdaad van hun dochter. Schaamte speelt een belangrijke rol in fa-

milieverhoudingen. In de achterliggende jaren hebben we haar, als Prison Fellowship-vrouwen, als het ware geadopteerd. Elke week gaven we haar de mogelijkheid om met ons te praten, brachten we boodschappen, leerden haar lezen, vierden haar verjaardag met haar en onderwezen haar sociaal en geestelijk. Voor ons neemt de spanning toe: Hoe zal het gaan als ze buiten de muren komt? Zal ze het redden? Niet alleen deze vragen, maar ook: Wie biedt haar woonruimte? Teruggaan naar de familie is geen optie. Naar oude vrienden ook niet. Bidt u mee?

Cursus 'Omgaan met beproevingen'

De maand november gaf me de mogelijkheid om een studiereeks 'Omgaan met beproevingen' te organiseren via Walk of Faith. De avonden werden bezocht door zo'n vijftien vrouwen van verschillende kerken. Dat is niet zo veel vergeleken bij andere avonden die worden georganiseerd. Tijdens het begin van de derde avond dacht ik: Ik stop ermee. Te weinig vrouwen hebben belangstelling. Misschien doe ik iets niet goed of is het onderwerp te confronterend.

Kort daarna zaten we met acht vrouwen bij elkaar. En wat ik niet had verwachtte, gebeurde. De vrouwen begonnen, zonder mijn gedachten en gevoelens te weten, te getuigen hoe de Heere in hun levens aan het werk was. Dat angst voor de beproevingen was in vreugde veranderd, omdat ze Gods hand in hun leven zagen die hen opvoedde. Anderen getuigden dat hun huwelijken beter waren geworden, omdat ze inzagen hoe belangrijk het was om geduldig te antwoorden. Weer een ander getuigde van een verbaasd puberkind van wie de moeder niet direct reageerde op het verkennen van grenzen. De moeder in kwestie werd spontaan omhelsd door haar zoon. De laatste

vrouw van die avond getuigde hoe ze van een bezorgde vrouw was veranderd in een vrouw die haar financiële zorgen op de Heere wierp en daar zoveel rust bij ervoer. Haar situatie was niet veranderd, maar wel haar gedachten daarover. Ze probeerde gehoorzaam haar beproeving als vreugde te achten, wetend dat de Heere het voor haar ten goede wil gebruiken (Jakobus 1: 2-4).

Ik was er stil van. De getuigenissen waren zo bemoedigend. Nee, het waren geen spectaculaire avonden, maar het Zaad van Gods Woord was in goede aarde gevallen en begon vrucht te dragen.

Jacoline op bezoek bij vroegere buurkinderen. Links van Jacoline staat Rachel.





**Stichting
Zendingsondersteuning
Suriname**

Lindenlaan 4 | 2969 BZ Oud-Alblas | IBAN: NL03 RABO 0160 8872 08
Tel: 0184-692129 | KvK: 51961156 | info@szos.nl | www.szos.nl

Betreft: Eindejaarsactie 2016

Beste nieuwsbrieflezer,

Als thuisfrontcommissie en namens de familie Bijkerk willen wij u hartelijk bedanken voor uw gebed, medeleven en financiële steun in het achterliggende jaar. Mede hierdoor kon het werk in Suriname doorgaan. Het jaar 2016 is alweer bijna voorbij. Een goede gelegenheid om als penningmeester kort verslag te doen hoe dit jaar verlopen is.

In de vorige nieuwsbrieven hebben we al iets verteld over de financiële zorgen die we begin dit jaar hadden. Door de gestegen kosten van levensonderhoud waren we in 2015 ingeteerd op onze reserves en ook de begroting voor 2016 gaf een tekort aan van ongeveer € 8.000. We hebben niet vergeefs een beroep op u gedaan. Er zijn verschillende machtigingen ontvangen, waardoor de maandelijkse inkomsten met ruim € 100 per maand gestegen zijn. De actie "100 x € 5" loopt nog steeds. Mocht u nog geen machtiging afgegeven hebben en dit wel willen doen, dan ontvangen we die graag van u.

In de laatste nieuwsbrief gaven we al aan dat de acties, zoals de rommelmarkt in Ouddorp, meer opbrachten dan vorig jaar. Dit was ook zo met andere acties, de sinaasappelactie en de krentenbrodenactie. Ook mochten we enkele grotere giften ontvangen. In de nieuwsbrief begin volgend jaar hopen we u b.l.e.w. hierover meer te melden. Naar verwachting zullen we met een klein tekort van € 1.000 het jaar af kunnen sluiten. Dat hadden we niet durven hopen. We hebben erom gebeden en de Heere heeft harten geneigd. Naast Hem alle gevers hartelijk dank.

Door middel van de nieuwsbrieven en de website hebben wij u op de hoogte gehouden van de voortgang. Andy heeft als piloot/programmanager bij MAF-Suriname veel arbeid verricht. Samen met het andere personeel van MAF-Suriname kon het werk doorgaan. De nieuwe vliegtuigen zijn volop ingezet en de grotere capaciteit komt goed van pas. Er kon een periode niet worden gevlogen, maar kort daarna juist weer extra veel. De komst van Jafeth als piloot heeft daarbij geholpen, evenals de inzet van Miguel als Basemanager.

Ook het werk van Jacoline in de vorm van Bijbelstudies onder de indianenvrouwen en in de gevangenis ging door en we zien Gods zegen hierop. Verder zijn we als stichting een samenwerking aangegaan met Willem den Hertog voor evangelisatie en gevangeniswerk in Suriname.

Andy en Jacoline mochten de kracht ontvangen om met het werk door te gaan, ook ondanks de moeilijkheden die er waren. Daarbij mogen ze de leiding ontvangen van Hem die hen naar deze plaats zond. Als SZOS ondersteunen we hen in geestelijk, sociaal en financieel opzicht. De familie Bijkerk vraagt uw gebed voor hun taak in Suriname. Vanwege hun afhankelijkheid van giften hiervoor brengen wij de eindejaarsactie onder uw aandacht. U kunt hen financieel steunen door een bedrag over te maken op rekeningnummer NL03 RABO 0160 8872 08 t.n.v. SZOS onder vermelding van "Eindejaarsactie 2016". Hartelijk bedankt.

Wij wensen u gezegende kerstdagen en voor het nieuwe jaar Gods nabijheid in voor- en tegenspoed.

Een vriendelijke groet namens de Stichting Zendingsondersteuning Suriname,

Geurt Versteeg, penningmeester SZOS en TFC-lid